

**Uchwała Nr XXXIV/41/09
Rady Miejskiej w Rzepinie
z dnia 24 sierpnia 2009 r.**

w sprawie odpowiedzi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. na skargę Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 54 § 2 i § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.Nr 153, poz. 1270 z późn.zm.) w związku z art.18 ust 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **uchwała się , co następuje:**

§ 1. Nie uwzględnąć skargi Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości.

§ 2. Udziela się odpowiedzi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. na skargę Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości, jak w załączniku do uchwały.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Miejskiej do reprezentowania Rady Miejskiej w Rzepinie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gorzowie Wlkp. oraz do ustanowienia pełnomocnictw procesowych według swego uznania i wyboru.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Rzepinie.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do
Uchwały Nr XXXIV/41/09
Rady Miejskiej w Rzepinie
z dnia 24 sierpnia 2009 roku

Rzepin, dnia 24.08.2009r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gorzowie Wielkopolskim**
Wydział II
ul. Dąbrowskiego 13
66 – 400 Gorzów Wlkp.

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Słubicach
ul. Konstytucji 3 maja 6
69-100 Słubice

Organ skarżony: Rada Miejska w Rzepinie
Urząd Miejski w Rzepinie,
Plac Ratuszowy 1
69-110 Rzepin

Odpowiedź na skargę

Rada Miejska w Rzepinie, po zapoznaniu się z treścią skargi Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości,

wnosi :

1) o oddalenie skargi Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

W dniu 27 listopada 2008r. Rada Miejska w Rzepinie uchwaliła uchwałę Nr XXIV/79/08 w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości. W §2 tej uchwały Rada określiła zwolnienia z podatku od nieruchomości. Całość zwolnień w uchwale przedstawia się następująco:

§ 2. Zwalnia się z podatku od nieruchomości:

1) Budynki gospodarcze nie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza lub leśna i nie wydierżawione innym osobom, będące w posiadaniu emerytów i rencistów, którzy zdali grunt na Skarb Państwa.

- 2) Budynki lub ich części, budowle oraz grunty zajęte na potrzeby jednostek budżetowych gminy, gminnych instytucji kultury oraz stowarzyszeń prowadzących statutową działalność w zakresie kultury fizycznej i sportu, za wyjątkiem powierzchni przeznaczonych na działalność gospodarczą - oraz oczyszczalni ścieków, zaopatrzenia mieszkańców miasta i gminy w wodę oraz odbiór ścieków; komisariatu policji, ochotniczych straży pożarnych oraz placówek prowadzących działalność charytatywno- opiekuńczą i kombatancką.
- 3) Budynki lub ich części, budowle oraz grunty stanowiące własność gminy, jeżeli nie zostały oddane w posiadanie, zarząd lub na podstawie innej umowy cywilnoprawnej osobom fizycznym, prawnym lub jednostkom organizacyjnym nie posiadającym osobowości prawnej.

W dniu 27 lipca 2009r. w płynęła do Urzędu Miejskiego w Rzepinie skarga Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008 roku w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości w części dotyczącej zwolnień.

W skardze kwestionowanej zostało zwolnienie zawarte w §2 pkt 1 w/w uchwały, o treści:

"Budynki gospodarcze nie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza lub leśna i nie wydierżawione innym osobom, będące w posiadaniu emerytów i rencistów, którzy zdali grunt na Skarb Państwa."

Prokurator Rejonowy w Słubicach zarzucił uchwałę nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008 roku w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości rażące naruszenie prawa - art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 7 ust. 3 Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku, nr 121, poz. 844 z późn. zm.)

„poprzez ustanowienie w § 2 pkt 1 wskazanej uchwały zwolnienia z podatku budynków gospodarczych nie zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej, niż działalność rolnicza lub leśna i nie wydierżawione innym osobom, będące w posiadaniu emerytów i rencistów pomimo braku po stronie rady miejskiej kompetencji do stosowania ulg podatkowych oraz do ustanowienia zwolnień podatkowych o charakterze podmiotowym”

oraz

wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały w części - tj. § 2 pkt 1 cytowanej powyżej uchwały.

Dalsze uzasadnienie skargi Prokuratora brzmi następująco:

„Odpowiednio zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, gminie przysługuje prawo stanowienia, na podstawie upoważnień ustawowych, aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, przy czym art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach - do czego upoważnia jednostki samorządu terytorialnego art. 168 Konstytucji RP - należy do wyłącznej właściwości rady gminy.

Regulacje rangi ustawowej określające kompetencje organów gminy w sprawach z zakresu podatku od nieruchomości zawiera ustawa z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych.

W myśl brzmienia art. 7 ust. 3 powyższej ustawy w brzmieniu obowiązującym na dzień podjęcia kwestionowanej uchwały, rada gminy w drodze uchwały mogła w prowadzić inne

zwolnienia przedmiotowe nieokreślone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Z przytoczonych wyżej przepisów wynika jednoznacznie, iż rada gminy nie ma uprawnień do wprowadzenia zwolnień mieszanych o charakterze podmiotowo - przedmiotowym podatku od nieruchomości.

Udzielanie emerytom i rencistom zwolnienia z podatku od znajdujących się w ich posiadaniu budynków gospodarczych nie zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej, niż działalność rolnicza lub leśna i nie wydierżawione innym osobom, stanowi klasyczny przykład przywileju podatkowego o charakterze mieszanym podmiotowo - przedmiotowym. Obejmuje ono bowiem swoim zasięgiem pewną ogólnie określoną kategorię zdarzeń skutkujących powstaniem zobowiązania podatkowego podatku od nieruchomości, jaką jest posiadanie pozostałych budynków a jednocześnie fakt zwolnienia ściśle łączy z cechami indywidualnymi podatnika niezwiązanymi zupełnie z przedmiotem opodatkowania takimi jak jego zdolność do pracy, źródło utrzymania i wiek.

Zwolnienie to ma, zatem, niezależnie od redakcyjnej formy jego sformułowania wysuwającej na pierwszy plan elementy przedmiotowe w istocie charakter mieszany podmiotowo - przedmiotowy, gdyż w zwolnieniu uchwałodawca w sposób wyraźny określił podmiot, do którego jest adresowane - emerytów i rencistów.

Zważyć bowiem należy, iż skoro z trzech grup podatników podatku od nieruchomości wymienionych w art.3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne) zwolnienie dotyczy tylko części jednej grupy - osób fizycznych w określonym wieku, dla których źródłem utrzymania jest renta lub emerytura - to nie może ulegać żadnej wątpliwości, że ma ono przede wszystkim charakter podmiotowy.

Skoro, zaś żaden przepis prawa nie przyznaje gminie kompetencji do ustanowienia zwolnień o charakterze podmiotowym, a przepis art. 217 Konstytucji RP w sposób oczywisty i wyraźny zastrzega, iż zwolnienia takowe mogą być ustanawiane wyłącznie w drodze ustawy to uznać należy, iż rady gminy nie posiadają również kompetencji do wprowadzenia do systemu prawa podatkowego zwolnień o charakterze mieszanym.

Ustanowienie przez radę miejską takich zwolnień musi być, zatem uznane za stanowiące oczywistą i rażącą obrazę prawa.(...).Tyle w skardze Prokurator Rejonowy.

Nie wiadomo dlaczego w głównym zarzucie skargi (str.1) Prokurator pominął wynikające z treści §2 pkt.1 uchwały wyrazy : "którzy zdali grunt na Skarb Państwa".

Pominięcie tej części przepisu §2 pkt.1 uchwały powoduje powstanie błędnego wrażenia ,że przepis §2 pkt.1 uchwały zwalnia budynki gospodarcze „wszystkich emerytów i rencistów” , co rażąco jest niezgodne z treścią skarżonego przepisu uchwały

Rada Miejska w Rzepinie nie zgadza się ze stanowiskiem Prokuratora Rejonowego w Słubicach i dlatego nie uwzględniła jego stanowiska w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XXIV/79/09 w części dotyczącej §2 pkt.1 , z następujących powodów .

Powyzsze zwolnienie z podatku od nieruchomości zostało po raz pierwszy wprowadzone Uchwałą Nr VIII/50/94 Rady Miasta i Gminy w Rzepinie z dnia 20 grudnia 1994r. Zgodnie z informacją uzyskaną od osób poprzednio zatrudnionych na stanowiskach insp.ds. podatków , zastosowanie tego rodzaju zwolnienia z podatku od nieruchomości wielokrotnie zalecano na różnych szkoleniach w sprawach podatkowych organizowanych min. przez Lubuski Urząd Wojewódzki i Regionalną Izbę Obrachunkową. Była to tendencja ogólnokrajowa; intencją tego zwolnienia była pomoc emerytom i rencistom rolniczym , którzy w przeszłości prowadzili gospodarstwa rolne i przekazali grunt na Skarb Państwa, pozostawiając sobie na własność w dalszym ciągu budynki gospodarcze, często duże stodoły i obory, od których podatek od nieruchomości z racji wielkich powierzchni tych budynków byłby stosunkowo wysoki. Opodatkowanie tej kategorii budynków , których właścicielami są b.rolnicy spowodowałoby znaczące reperkusje społeczne.

Zwolnienie tego rodzaju budynków wydaje się nadal społecznie uzasadnione i słuszne, tym bardziej, że z mocy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, cyt.

(...) Art. 7.1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości:

4) budynki gospodarcze lub ich części:

a) służące działalności leśnej lub rybackiej,

b) położone na gruntach gospodarstw rolnych, służące wyłącznie działalności rolniczej,

c) zajęte na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej"(...)

A zatem z mocy ustawy zwolnione są budynki gospodarcze rolników prowadzących działalność rolniczą, zwolnienie to natomiast nie dotyczy osób, które już gospodarstw rolnych nie posiadają, ponieważ grunty zostały przekazane na Skarb Państwa, jednakowoż posiadają jeszcze pozostałe po gospodarstwach budynki gospodarcze.

O powszechności stosowania zwolnień w podatku od nieruchomości pogospodarskich budynków rolniczych będących w posiadaniu tej szczególnej grupy podatników, jakimi są emeryci i renciści – b. rolnicy, świadczą częste zapisy zwolnień w uchwałach rad innych gmin. I tak np.:

Żagań: (uchwała z dnia 22 stycznia 2009r.):

"Zwalnia się z podatku od nieruchomości: budynki lub ich części przydzielone do bezpłatnego użytkowania osobie, która przekazała w zamian za emeryturę lub rentę gospodarstwo rolne państwu, jeżeli nie są wynajęte lub wdzierżawione, a także działki gruntu przydzielone do bezpłatnego użytkowania takiej osobie"

Ośno Lubuskie (uchwała z 2008r).

"(...) budynki gospodarcze i grunty pod budynkami stanowiące w własność lub współwłasność rencistów i emerytów utrzymujące się wyłącznie z rent i emerytur rolniczych prowadzących samodzielnie lub wspólnie z małżonkiem gospodarstwo domowe."

Słubice (uchwała z 2008r.)

"(...) pozostałe budynki, z wyjątkiem garaży i nieruchomości zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, będące w posiadaniu emerytów i rencistów, dla których emerytura lub renta stanowi wyłączone źródło utrzymania".

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r.

"rada gminy, w drodze uchwały, może w prowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust.1 wskazanej ustawy oraz w art. 10 ust.1 ustawy z dnia 02 października 2003r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw."

W przepisie tym nie ma żadnych kryteriów ani ograniczeń dotyczących wprowadzenia przez rady gmin zwolnień od podatku od nieruchomości, z wyjątkiem uwzględnienia przepisów regulujących zasady udzielania pomocy publicznej.

Ustawodawca pozostawił zatem radzie gminy swobodę w określaniu i kształtowaniu treści zwolnień podatkowych, co jest uzasadnione tym, iż wpływy z podatku od nieruchomości stanowią dochód budżetu gminy. Rada gminy jako organ stanowiący samorządu gminnego jest uprawniona do decydowania o potrzebie stosowania i rodzajach zwolnień podatkowych na obszarze gminy.

W uchwale dotyczącej zwolnień w podatku od nieruchomości, rada musi szczegółowo określić kategorie nieruchomości zwalnianych z podatku. Z uwagi na fakt, iż ustawa wskazuje, iż rada może w prowadzić na swoim terenie jedynie zwolnienia przedmiotowe – uchwała w sprawie zwolnienia od podatku musi określać przedmiot opodatkowania jako np. budynek, grunt, lokal mieszkalny. Te warunki skarzona uchwała jak najbardziej spełnia. Uchwała może również zawierać szczegółowe opisanie (doprecyzowanie) przedmiotu opodatkowania przez wskazanie dodatkowych cech tego przedmiotu, np. przez dookreślenie jakemu celowi służy dany przedmiot lub przez kogo jest posiadany. Dookreślenie „przedmiotu opodatkowania” dodatkowym opisem nie stanowi formy wprowadzenia podatku zwolnienia przedmiotowego.

Nie można zgodzić się z zarzutem skargi, iż takie określenie przedmiotu zwolnienia powoduje, iż traci on przymiot zwolnienia przedmiotowego albowiem w §2 pkt1 uchwały wyraźnie określono co jest przedmiotem zwolnienia – „**budynki gospodarcze**”, a nie osoby. Warunkiem zwolnienia tych budynków z opodatkowania jest ich posiadanie przez emerytów i rencistów, którzy uprzednio zdali grunt na Skarb Państwa.

To nie osoba podatnika decyduje o zwolnieniu podatkowym, a decyduje o tym rodzaj przedmiotu opodatkowania.

Drugorzędne – określenie przedmiotu opodatkowania cechami pomocniczymi: „będące w posiadaniu...” nie przesądza o istnieniu zwolnienia przedmiotowego danego przedmiotu opodatkowania. Takie określenie w uchwale RM przedmiotu zwolnionego z opodatkowania nie pozbawia go cech zwolnienia przedmiotowego, a zatem mieści się w granicach przyznanego przez ustawodawcę radom gmin uprawnień do wprowadzenia na swoim terenie zwolnień przedmiotowych z podatku od nieruchomości.

Należy wskazać, że w uchwale zwolnieniu podatkowemu podlega tylko dany przedmiot, a nie podmiot.

Rada nie zgadza się z zarzutem skargi, iż zwolnienie w §2 pkt 1 uchwały, jest zwolnieniem o charakterze mieszanym, tj. przedmiotowo-podmiotowym.

Opinię na temat zwolnień przedmiotowo-podmiotowych w podatku od nieruchomości wyraził uznany autorytet z dziedziny prawa podatkowego, prof. Leonard Etel, który w pracy pt. "Podatki i opłaty lokalne, podatek rolny, podatek leśny", Warszawa 2008, zawarł następujące stwierdzenie:

„(...)Pomimo wielokrotnej nowelizacji art.7 ust.3 u.p.o.l utrzymana została zasada, że rada gminy może w prowadzić na swoim terenie inne niż ustawowe zwolnienia od podatku. Mogą to być jednak, co należy podkreślić, jedynie zwolnienia przedmiotowe. Mogłoby się wydawać, że ustawodawca w ograniczaniu możliwości wprowadzania zwolnień przez radę poszedł dalej, niż wymaga tego art. 217 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. W przepisie tym zapisano, że tylko „określanie kategorii podmiotów zwolnionych od podatku następuje w drodze ustawy”. Biorąc pod uwagę brzmienie art. 217 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. i art. 7 ust. 3 u.p.o.l, należy stwierdzić, że rada gminy nie może w prowadzić zwolnień określonych podmiotów. Tak więc np. nie może zwolnić od podatku jednostek służby zdrowia lub rencistów i emerytów. Rada może natomiast w prowadzić zwolnienia określonych przedmiotów opodatkowania, takich jak np. budynek, grunt, budowla, lokal.

Jeżeli zwolnienie dotyczy tak określonego przedmiotu, to dalsze jego sprecyzowanie przez wskazanie określonych cech tego przedmiotu, np. przez kogo jest wykorzystywany lub jakim celem służy, nie zmienia jego zasadniczego charakteru (podkreślenie RM), gdyż jest to nadal zwolnienie przedmiotowe.

Każde zwolnienie przedmiotu odnosi się do konkretnych podatników, którzy z niego korzystają. To nie osoba podatnika decyduje jednak o zwolnieniu, ale przede wszystkim rodzaj przedmiotu opodatkowania. Jako przykład takiego zwolnienia można podać zwolnienie budynków mieszkalnych będących we władaniu rencistów i emerytów, którzy przekazali gospodarstwa za rentę lub emeryturę. Zwolnienie to dotyczy wyraźnie określonego przedmiotu - budynków mieszkalnych, o określonych cechach - znajdujących się we władaniu rencistów i emerytów (...)

Należy podkreślić, że każda uchwała RM Rzepin jest weryfikowana przez organ nadzoru, Regionalną Izbę Obrachunkową w Zielonej Górze. Skarżona uchwała nie została uznana za nieważną z powodu sprzeczności z prawem.

Stwierdzenie nieważności uchwały w części dotyczącej §2 pkt.1 spowoduje zmianę zasad opodatkowania podatkiem od nieruchomości w trakcie roku podatkowego na niekorzyść

podatnika. Spowoduje to nie tylko podważenie zaufania mieszkańców gminy do organów gminy, ale stanowić będzie również naruszenie obowiązującej w państwie prawa zasady „*lex retro non agit*”.

Zgodnie z ustawą z dnia 20.07.2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t.j. Dz.U. z 2007r. Nr 68, poz.449 z późn. zm.) - akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ich ogłoszenia. Zgodnie z art.5 i art.4 wskazanej ustawy możliwe jest nadanie mocy wstecznej aktom i normatywnemu, tylko odpowiednich sytuacji gdy nie narusza to zasad demokratycznego państwa prawa. Zmiana warunków obowiązywania regulacji w uchwale byłaby niezgodna z zasadą demokratycznego państwa prawnego ze względu na zaskakiwanie podatnika z mianą w ciągu roku podatkowego i brak odpowiedniego okresu *vacatio legis*; dotyczy to ulgi i zwolnień w podatkach rocznych a więc takie zmiany nie powinny mieć miejsca w trakcie roku, ponieważ naruszają one art. 2 Konstytucji RP, który brzmi:

"Rzeczypospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej."

Należy podkreślić, że w demokratycznym państwie prawa zasadą jest, iż przepisy prawa w tym i prawa podatkowego nie mogą mieć mocy wstecznej.

Zasada *lex retro non agit* wynika z istoty prawa, która ma formułować reguły postępowania człowieka na przyszłość.

Taką zasadę wyraził przede wszystkim Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 29.03.1994r. sygn. K 13/93, OTK 1994, nr 1, poz.6 (glosa aprobująca prof. R.Mastalski „Państwo i Prawo” 1994, nr 7-8, s.136. Zasadę tę powtórzono w licznych orzecznictwie NSA i orzeczenia SN, a mianowicie w wyroku NSA z dnia 09.12.1999r. sygn. I S.A./PO 2858/98, ONSA 2001r. nr 1, poz.26 i w wyroku SN z dnia 22.10.1992r. III ARN 50/92, OSNCP 1993r. nr 10, poz.181.

Trybunał Konstytucyjny i orzecznictwo sądowe dopuszczają odstępstwo od tej zasady. Zawsze jednak akcentuje się, iż odstępstwo jest dopuszczalne w sytuacji gdy nie prowadzi do pogorszenia sytuacji obywatela (wyrok NSA z dnia 11.06.1997r., III SA 1073/95, LEX nr 30264 (glosa aprobująca A.Zieliński „Palestra” 1993, nr 7-8, s. 129).

W konkluzji należy stwierdzić, że ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych umożliwia organom gminy w prowadzenie w życie uchwał podatkowych w trakcie roku podatkowego.

Nie może to jednak prowadzić do pogorszenia sytuacji podatnika, co wynika z zasad demokratycznego państwa prawnego. Nie stanowi naruszenia tych zasad nadanie mocy wstecznej tym uchwałom, jeśli oczywiście jest to działanie na korzyść podatnika. Przykładem tego typu działań może być wprowadzenie w trakcie roku zwolnienia lub ulgi podatkowej z mocą wsteczną. Ich wprowadzenie w takim trybie nie pozostaje w sprzeczności z postanowieniami ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, która dopuszcza taką możliwość.

W przypadku, gdyby Rada Miejska w Rzepinie podjęła uchwałę o stwierdzeniu nieważności przedmiotowego zwolnienia, istnieje ryzyko, iż Regionalna Izba Obrachunkowa uchyli tę uchwałę z tych samych powodów, jak wyżej.

Mając na uwadze wszystkie przytoczone powyżej okoliczności obowiązujące przepisy prawa oraz utrwalone orzecznictwo TK, SN i NSA - Rada Miejska w Rzepinie wnosi o oddalenie skargi.

W załączeniu:

- 1) Skarga Prokuratora Rejonowego w Słubicach z dnia 23 lipca 2009r. na uchwałę Nr XXIV/79/08 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości.
- 2) Kserokopia uchwały Nr XXIV/79/08r. Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 27 listopada 2008r. w sprawie stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości.
- 3) Uchwała Nr XXXIV/41/09 Rady Miejskiej w Rzepinie z dnia 24.08.2009r. w sprawie odpowiedzi do Sądu na skargę Prokuratora Rejonowego w Słubicach.